

Sag C-332/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

25. maj 2023

Forelæggende ret:

Sofiyski rayonen sad (Bulgarien)

Afgørelse af:

22. maj 2023

Ansøger:

Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Hovedsagens genstand

Med henblik på opfyldelsen af sin forpligtelse til at føre et offentligt register over dommeres og anklageres formueerklæringer har Inspektorata kam Visshia sadeben savet (tilsynsmyndigheden ved det øverste råd for retsvæsenet, herefter »tilsynsmyndigheden«) anmodet den forelæggende ret om, at tilsynsmyndigheden bevilges adgang til oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, vedrørende bankindeståender tilhørende seks dommere og anklagere og fire af deres familiemedlemmer den 31. december 2022.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Præjudiciel forelæggelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrørende fortolkningen af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og den generelle forordning om databeskyttelse. Der opstår spørgsmål vedrørende foreneligheden mellem forlængelsen af en judicial tilsynsmyndigheds (tilsynsmyndighedens) beføjelser efter udløbet af dens embedsperiode og kravene til domstolens uafhængighed samt om omfanget af rettens kontrol, idet retten som [kompetent] organ træffer afgørelse om videregivelse af personoplysninger og i denne forbindelse er underlagt en pligt til at efterprøve formelle betingelser.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, [TEU], sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at

det i sig selv eller under bestemte betingelser udgør en tilsidesættelse af medlemsstaternes pligt til at sikre effektiv domstolsprøvelse ved en uafhængig domstol, hvis en myndighed, som kan idømme dommere disciplinære sanktioner og har beføjelse til at indsamle oplysninger om disse dommers formueforhold, efter udløbet af den i forfatningen fastsatte embedsperiode får forlænget sine funktioner på ubestemt tid? Såfremt en sådan forlængelse af disse beføjelser er tilladt, under hvilke betingelser er dette da tilfældet?

- 2) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/679 [...] om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [...] (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«) fortolkes således, at

videregivelse af oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, med henblik på kontrollen med dommers og anklageres formuer, idet disse oplysninger efterfølgende offentliggøres, udgør en aktivitet, der ikke er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde? Ændres besvarelsen af dette spørgsmål, såfremt denne aktivitet også omfatter videregivelse af oplysninger om dommernes og anklagerens familiemedlemmer, som ikke selv er dommere og anklagere?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, skal artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om databeskyttelse da fortolkes således, at

en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindeståender tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger, og derfor er »dataansvarlig« for behandlingen af personoplysninger?

- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og det tredje spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 51 i den generelle forordning om databeskyttelse da fortolkes således, at

en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindeståender tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, er ansvarlig for at føre tilsyn med [anvendelsen af] denne forordning, og derfor skal kvalificeres som »tilsynsmyndighed« med hensyn til disse oplysninger?

- 5) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og enten det tredje eller det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 32, stk. 1, litra b), i den generelle forordning om databeskyttelse og denne forordnings artikel 57, stk. 1, litra a), da fortolkes således, at

en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindeståender tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, hvis der foreligger oplysninger om, at den myndighed, hvortil denne adgang skal bevilges, tidligere har tilsidesat beskyttelsen af personoplysninger, er forpligtet til at indhente oplysninger om de databeskyttelsesforanstaltninger, der er truffet, og ved sin afgørelse om, hvorvidt der bevilges adgang, skal tage hensyn til, om disse foranstaltninger er passende?

- 6) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og uanset besvarelsen af det tredje og det fjerde spørgsmål, skal artikel 79, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at

når en medlemsstats nationale lovgivning bestemmer, at bestemte kategorier af oplysninger kun kan videregives efter tilladelse fra en ret, skal den hertil kompetente ret af egen drift yde domstolsbeskyttelse til de personer, hvis oplysninger videregives, idet den forpligter den myndighed, som har anmodet om adgang til oplysningerne, og hvorom det vides, at den tidligere har tilsidesat beskyttelsen af personoplysninger, til at oplyse om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 33, stk. 3, litra d), i den generelle forordning om databeskyttelse, og om den effektive gennemførelse heraf?

EU-retlige forskrifter og Domstolens praksis

Traktaten om Den Europæiske Union (TEU): artikel 19, stk. 1, andet afsnit.

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret): artikel 47.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse): artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 4, nr. 7), artikel 32, stk. 1, litra b), artikel 33, stk. 3, litra d), artikel 51, artikel 57, stk. 1, litra a), og artikel 79, stk. 1.

Domstolens dom af 11. maj 2023, *Inspectia Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391.

Domstolens dom af 22. juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (Strafpoint), C-439/19, EU:C:2021:504.

Domstolens dom af 10. juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551.

Nationale forskrifter og de nationale retters retspraksis

Konstitutsia na Republika Bulgaria (Republikken Bulgariens forfatning): artikel 117 og 132a.

Zakon za zashtita na lichnite danni (lov om databeskyttelse): artikel 6, 12a, 17, 17a og 20.

Zakon za sadebnata vlast (lov om retssystemet): artikel 54 og artikel 175a-175f.
Navnlig:

Artikel 175e: »(1) Inden for en frist på seks måneder efter udløbet af fristen for indgivelse af [dommeres og anklageres formueerklæringer] kontrollerer [tilsynsmyndigheden] rigtigheden af de angivne oplysninger.

[...]

(6) chefinspektøren og inspektørerne ved [tilsynsmyndigheden] kan anmode om videregivelse af oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, ved den Rayonen sad (kredsdomstol), på hvis område personen har sin faste adresse [...].«

Zakon za kreditnite institutsii (lov om kreditinstitutter): artikel 62:

»(7) Dommeren ved Rayonen sad (kredsdomstol) træffer afgørelse om anmodningen [...] ved en begrundet afgørelse i et lukket retsmøde senest 24 timer efter modtagelsen af anmodningen; i denne forbindelse fastsætter dommeren den periode, som oplysningerne vedrører [...]. Rettens afgørelse kan ikke appelleres.«

Dom nr. 12/27.9.2022 afsagt i sag nr. 7/2022 af Konstitutsionen sad (forfatningsdomstol).

Dom nr. 260704/25.2.2022 afsagt i appelsagen i civilsag nr. 3611/2021 af Sofiyski gradski sad (byretten i Sofia).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Tilsynsmyndigheden blev oprettet ved en ændring af Republikken Bulgariens forfatning i 2007. Den består af en generalinspektør og ti inspektører, som foretager undersøgelser, når der rapporteres om ulovlig påvirkning af dommere og anklagere; siden 2015 har tilsynsmyndigheden kontrolleret dommeres og anklageres formueerklæringer og overvåget mulige interessekonflikter.

Inspektørerne har en embedsperiode på fire år, mens chefinspektørens embedsperiode er fem år.

- 2 På nuværende tidspunkt blev justitsinspektørerne senest valgt den 18. februar 2016 og tiltrådte embedet samme år. Generalinspektøren blev valgt den 2. maj 2015 og har været i embedet siden 2015.
- 3 Den 18. juli 2019 rapporterede flere bulgarske medier, at oplysninger om M.T. (dommer ved Sofiyski gradski sad (byretten i Sofia) og tidligere formand for dommerforeningen) blev offentliggjort i fuldstændig form på tilsynsmyndighedens hjemmeside, selv om offentliggørelse af hendes adresse og navnet på hendes mand og søn ikke var tilladt.
- 4 Ifølge en afgørelse truffet af den bulgarske Komisia za zashtita na lichnite dannii (kommissionen til beskyttelse af personoplysninger) af 21. januar 2020 blev tyve erklæringer fra dommere og anklagere i 2019 offentliggjort på denne måde; derfor blev tilsynsmyndigheden pålagt en bøde på 2 000 bulgarske leva (BGN). Det fremgår ikke, om denne afgørelse har været genstand for domstolsprøvelse, og om den er endelig.
- 5 Ved dom nr. 260704/25.2.2022 i appelsagen i civil sag nr. 3611/2021, som er offentligt tilgængelig, stadfæstede Sofiyski gradski sad (byretten i Sofia som appelinstans) afskedigelsen den 9. august 2019 af de medarbejdere, der var ansvarlige for den ikke-anonymiserede offentliggørelse af erklæringerne. Af Varhoven kasatsionen sads (øverste kassationsdomstols) [hjemme]side fremgår der ingen oplysninger om en kassationsappel til prøvelse af denne dom.
- 6 Efter udløbet af fristen for indgivelse af de årlige formue- og indtægtserklæringer fra dommere og anklagere for 2022 anmodede tilsynsmyndigheden den forelæggende ret om ophævelse af bankhemmeligheden (oplysninger om bankindeståender) vedrørende seks dommere og anklagere med fast bopæl i Sofia samt deres ægtefæller og mindreårige børn.
- 7 Den forelæggende ret har ikke kendskab til, om de grunde, der førte til den ulovlige offentliggørelse af personoplysningerne, fortsat foreligger, og hvilke foranstaltninger tilsynsmyndigheden har truffet for at undgå yderligere risici. Det hidtil været usædvanligt for retter at indhente sådanne oplysninger.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Det første præjudicielle spørgsmål

- 8 Indledningsvis skal den forelæggende ret prøve, om tilsynsmyndigheden (repræsenteret ved sine inspektører) havde beføjelse til at indgive en anmodning på tidspunktet for anmodningerne. Ifølge den forelæggende ret vedrører dette spørgsmål direkte domstolenes uafhængighed, eftersom dette gør det muligt for tilsynsmyndigheden at få kendskab til formueforholdene for dommere og deres

familiemedlemmer og at anvende disse oplysninger inden for rammerne af sine beføjelser til at pålægge dommere og anklagere disciplinære sanktioner.

- 9 Den forelæggende ret henviser til, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at alle spørgsmål, der vedrører domstolens uafhængighed, i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, uanset om yderligere EU-retlige forskrifter er berørt (jf. dom af 11.5.2023, *Inspeția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, præmis 42).
- 10 Det fremgår endvidere af Domstolens faste praksis, at spørgsmål vedrørende uafhængigheden af alle organer, som kan indlede en disciplinærsag mod dommere, der anvender EU-retten og har beføjelse til at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, er omfattet af EU-retten og skal prøves i alle verserende sager, hvor et sådant organ er part (jf. dom af 11.5.2023, *Inspeția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, præmis 47 og 49). Denne prøvelse skal også omfatte proceduren for udnævnelse af embedsmænd i disse organer, herunder garantiene mod politisk påvirkning ved opfyldelsen af deres opgaver (jf. dom af 11.5.2023, *Inspeția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, præmis 50 og 51).
- 11 I det foreliggende tilfælde er både generalinspektørens og alle inspektørers embedsperiode udløbet, og ingen nye personer er udnævnt til disse poster. Afgørelsen om valget af nye medlemmer af tilsynsmyndigheden påhviler det bulgarske parlament (*Narodno sabranie*, nationalforsamlingen), som i to år for så vidt angår inspektørerne og i tre år for så vidt angår generalinspektøren ikke har opfyldt denne forpligtelse.
- 12 I mellemtiden har Republikken Bulgariens Konstitutionsen sad (forfatningsdomstol) fastslået, at »*generalinspektøren og inspektørerne i tilsynsmyndigheden efter udløbet af den embedsperiode, for hvilken de blev valgt, fortsat skal udøve deres funktioner, indtil nationalforsamlingen vælger en ny generalinspektør og nye inspektører*«. I denne dom blev afvejningen mellem kravene til retssikkerheden og risikoen for magtmisbrug ved en forlængelse af embedsperioden for organer, der er fastsat i forfatningen, drøftet udførligt, og det blev konkluderet, at opretholdelsen af tilsynsmyndighedens funktioner i det foreliggende tilfælde vejer tungere end risikoen for magtmisbrug fra medlemmer, hvis embedsperiode er udløbet, og er afhængige af nationalforsamlingens afgørelse (som et politisk organ) med hensyn til, hvornår deres funktioner ophører. Selv om den berører spørgsmålet om tilsynsmyndighedens uafhængighed af lovgivningsorganet i det foreliggende tilfælde, omhandler forfatningsdomstolens dom ikke tilsynsmyndighedens rolle i retssystemet. Det vurderes ikke, om tilsynsmyndighedens medlemmer, der arbejder videre, selv om deres embedsperiode er udløbet, har for stor indflydelse på retssystemet.
- 13 Af disse grunde er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt forfatningsdomstolens fortolkning, som vedrører statslige organers funktion, er forenelig med EU-retten, med andre ord, om EU-retten fastsætter strengere krav

til garantierne for uafhængigheden af statslige organer, der fører kontrol med retsvæsenet, end dem, den bulgarske forfatningsdomstol har fastslået. I denne henseende er der behov for afklaring af, om en sådan forlængelse af embedsperioden (i henhold til EU-retten) er egnet til at skade garantierne for tilsynsmyndighedens uafhængighed som et organ, der kan kræve, at dommere pålægges disciplinære sanktioner, og, såfremt den er egnet til at forårsage en sådan skade, hvilke kriterier der da skal anvendes ved bedømmelsen af, om og hvor længe en sådan forlængelse af embedsperioderne i disse organer kan tillades (det første præjudicielle spørgsmål).

Det andet præjudicielle spørgsmål

- 14 De grundlæggende regler for behandling af personoplysninger i Den Europæiske Union og kontrollen med denne behandling er fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse. Denne forordning fastsætter bestemte forpligtelser for de personer, der behandler personoplysninger eller er ansvarlige for behandlingen, og for kontrolorganerne.
- 15 I den foreliggende sag skal det prøves, om og i hvilket omfang de bulgarske retters aktiviteter, når der bevilges adgang til bestemte kategorier af oplysninger, som i Bulgarien er underlagt en ved lov beskyttet hemmelighed (oplysninger om bankindeståender), med henblik på efterprøvelsen af dommers og anklageres formueforhold er omfattet af anvendelsesområdet for den generelle forordning om databeskyttelse. Navnlig fastsætter artikel 2, stk. 2, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse, at forordningen ikke gælder for udøvelse af aktiviteter, der falder uden for EU-retten.
- 16 Den forelæggende ret henviser til, at bestemmelserne om dommers og anklageres formueerklæringer og videregivelsen heraf ikke vedrører en aktivitet, der er direkte underlagt EU-retten. Samtidig har Domstolen i fast retspraksis fastslået, at det ikke er alle aktiviteter, der udføres af statslige organer som led i deres offentligt-retlige beføjelser, som skal undtages fra anvendelsesområdet for den generelle forordning om databeskyttelse, men kun aktiviteter, der vedrører statens sikkerhed eller forsvaret (jf. dom af 22.6.2021, Latvijas Republikas Saeima (Strafpoint), C-439/19, EU:C:2021:504, præmis 65 og 66). For så vidt som der er tale om en offentligt-retlig aktivitet i forbindelse med fastlæggelsen af dommers og anklageres status og garantierne for dommers og anklageres hæderlighed, er der derfor behov for en klar besvarelse af, om denne aktivitet er omfattet af anvendelsesområdet for den generelle forordning om databeskyttelse (det andet præjudicielle spørgsmål). For fuldstændighedens skyld henviser den forelæggende ret til, at de anmodninger om videregivelse af bankindeståender, som den har modtaget, ikke kun vedrører dommere og anklagere, men også disses familiemedlemmer, som ikke selv er dommere og anklagere.

Det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål

- 17 Dernæst prøver den forelæggende ret rettens rolle som et organ, der bevilger tilsynsmyndigheden adgang til de kontrollerede personers personoplysninger. Det fremgår ikke udtrykkeligt af den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken retsstilling og hvilke forpligtelser retten har, når den ikke direkte kan tilgå personoplysningerne, men er forpligtet til formelt at bevilge det organ, der vil behandle dem, adgang.
- 18 På dette sted skal det bemærkes, at retterne i procedurer i henhold til artikel 62, stk. 7, i lov om kreditinstitutter, sammenholdt med artikel 175e, stk. 6, i lov om retssystemet, efter den almindelige opfattelse udøver en rent formel kontrol, som er begrænset til, om personer, der berøres af videregivelsen af oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, har egenskab af personer, der er forpligtet til at indgive en erklæring som omhandlet i lov om retssystemet, nemlig om de er dommere og anklagere eller personer, som står i et slægts- eller familieforhold eller et nært personligt forhold til dommere og anklagere. Ved en ukritisk anvendelse af den nationale bestemmelse skal retterne tilsyneladende altid tillade videregivelse af oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed. Det ville derimod forholde sig anderledes, hvis retten skulle kvalificeres som dataansvarlig for de personlige oplysninger, hvortil den bevilger adgang, eftersom dataansvarlige har en række forpligtelser til at beskytte datasikkerheden som omhandlet i artikel 32-34 i den generelle forordning om databeskyttelse, som omfatter et vist mindstemål af kontrol med de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger.
- 19 I henhold til definitionen i artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om databeskyttelse afgør en »dataansvarlig« for personoplysninger »alene eller sammen med andre [...] til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger«. Der gælder navnlig følgende regel: »hvis formålene og hjælpemidlerne til en sådan behandling er fastlagt i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, kan den dataansvarlige eller de specifikke kriterier for udpegelse af denne fastsættes i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret«.
- 20 Det fastsættes ikke i bulgarsk lovgivning, hvem der i procedurer i henhold til artikel 62, stk. 7, i lov om kreditinstitutter, sammenholdt med artikel 175e, stk. 6, i lov om retssystemet, er dataansvarlig for personoplysninger. Artikel 17 ff. i lov om databeskyttelse fastsætter reglerne for tilsynsmyndighedens opgaver som tilsynsmyndighed for databeskyttelse i retssager som omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra f), i den generelle forordning om databeskyttelse, sammenholdt med 20. betragtning til samme forordning. I hovedsagen er det imidlertid ikke retten, der indsamler personoplysninger under tilsyn fra tilsynsmyndigheden, men derimod omvendt: Inden for rammerne af sine lovfastsatte beføjelser indsamler og behandler tilsynsmyndigheden personoplysninger med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 175a og 175d i lov om retssystemet (indsamling af og kontrol med oplysninger om dommeres og anklageres formue med henblik på at sikre

retssagers gennemsigtighed og uafhængighed). Retten fører kontrol med denne proces, idet den bevilger eller afslår adgang til oplysningerne.

- 21 I denne henseende afgør retterne i en vis forstand, selv om de ikke har direkte adgang til de personoplysninger, hvortil der anmodes om adgang (dette er ikke påkrævet, for at en person kan anses for »dataansvarlig«, jf. dom af 10.7.2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punkt 3 [i domskonklusionen]), til hvilke formål der må foretages behandling, idet de bevilger eller afslår adgang til de personoplysninger, der er underlagt bankhemmelighed. Således forekommer det muligt, at retten, hvis der anlægges en bestemt fortolkning af loven, skal anses for at være et organ, der afgør, til hvilke formål der må foretages behandling af oplysningerne.
- 22 Det bemærkes endvidere, at den bulgarske lovgiver ikke har gjort brug af sin beføjelse til at fastlægge, hvilket organ der i denne særlige situation, hvor formålene med behandlingen af personoplysninger er anført i loven, har den dataansvarliges rettigheder og pligter. Under disse omstændigheder skal det afklares, om den ret, der bevilger adgang, kan anses for sammen med tilsynsmyndigheden at være dataansvarlig for behandlingen af personoplysninger (det tredje præjudicielle spørgsmål).
- 23 Henset til den uklare nationale lovgivning ønskes det også oplyst, om de judicielle myndigheder, som fastlægger betingelserne for et andet statsligt organs adgang til personoplysninger, som er underlagt bankhemmelighed, også kan anses for at være en tilsynsmyndighed, der udøver en del af beføjelserne i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse på det snævre område for kontrol med adgangen til oplysningerne (det fjerde præjudicielle spørgsmål).

Det femte og det sjette præjudicielle spørgsmål

- 24 I hovedsagen er det offentligt kendt, at tilsynsmyndigheden tidligere har tilsidesat databeskyttelsen, da den offentliggjorde en dommers (M.T.'s) formue- og indkomsterklæring, hvori nogle af hendes personoplysninger, som ikke måtte offentliggøres, blev videregivet. Dette skete i 2019, og tilsidesættelsen blev begået ved grov uagtsomhed (i det offentliggjorte register angav den administrative medarbejder, der efterfølgende blev afskediget, at »intet kunne slettes« i registret, dvs. at oplysningerne ikke kunne anonymiseres). Ved afgørelse truffet af den i Bulgarien oprettede hovedtilsynsmyndighed som omhandlet i artikel 51 i den generelle forordning om databeskyttelse (kommissionen til beskyttelse af personoplysninger) blev tilsynsmyndigheden pålagt en bøde for denne tilsidesættelse.
- 25 På denne baggrund, og navnlig henset til de offentligt tilgængelige oplysninger om fraværet af foranstaltninger til beskyttelse af personoplysningerne (således som det fremgår af præmisserne til dommen i sagen om afskedigelsen af den ansvarlige medarbejder, der som den eneste synes at have båret et ansvar for hændelsen), måtte retten, hvis den havde egenskab af dataansvarlig eller

tilsynsmyndighed, først bevilge adgang til oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, efter at den havde indhentet oplysninger om de anvendte beskyttelsesforanstaltninger og var nået til den overbevisning, at disse foranstaltninger, i det mindste ved første øjekast, sikrede beskyttelse mod en ny tilsidesættelse af sikkerheden for personoplysningerne (det femte præjudicielle spørgsmål).

- 26 Endvidere ønskes det også oplyst, om den ret, der i henhold til national lovgivning har beføjelse til at bevilge adgang til personoplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, selv hvis den ikke kan kvalificeres som dataansvarlig for personoplysningerne eller som tilsynsmyndighed, på grundlag af artikel 79 i den generelle forordning om databeskyttelse må foretage sådanne kontroller for at sikre en effektiv domstolsbeskyttelse (det sjette præjudicielle spørgsmål). Den nævnte bestemmelse er faktisk fastsat med henblik på tilfælde, hvor den registrerede udtrykkeligt søger domstolsbeskyttelse. Hvis sagen om videregivelsen af oplysningerne finder sted uden den registreredes deltagelse, og der ved national lovgivning udtrykkeligt er indført en domstolskontrol, synes retten imidlertid også at kunne handle af egen drift. Dette kan muligvis også udledes af personers ret til effektive retsmidler som fastsat i chartrets artikel 47. Såfremt retten ikke var underlagt denne forpligtelse, ville den være begrænset til en formel prøvelse og en stadfæstelse af den administrative myndigheds handlinger, hvilket, så vidt det fremgår, ville være i strid med formålene med artikel 79 i den generelle forordning om databeskyttelse.